

Scenariusz lekcji z języka angielskiego

Imię i nazwisko autora scenariusza: Tomasz Kruk

**Przedmiot: Język angielski / Liceum Ogólnokształcące/ III klasa / wiek uczniów:
15-16 lat**

Czas realizacji: (45 min)

Temat lekcji: „Tests and pop quizzes – motivation or source of anxiety?” – praca z tekstem

Obszar tematyczny z programu nauczania: Dział tematyczny: Szkoła

**Treści nauczania w odniesieniu do podstawy programowej: II, 3.1, 3.3
II R 3.1**

Cele ogólne: Rozwijanie sprawności rozumienia tekstu pisanego w języku angielskim

Cele operacyjne

Uczeń :

- określa główną myśl tekstu;
- znajduje w tekście określone informacje;
- oddziela fakty od opinii;
- wyraża opinię w języku obcym;
- uświadamia sobie wpływ czynników stresogennych na procesy nauczania;
- rozwija umiejętności interpersonalne w pracy w grupach;

Metody nauczania:

- podające: anegdota i pogadanka; praca z tekstem
- problemowe: dyskusja skierowana na rozwiązania

Formy nauczania: frontalna z całą klasą, w parach, w grupach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Środki techniczne: slajdy

Środki symboliczne: podręcznik szkolny („Repetitorium do szkół ponadgimnazjalnych”, wydawnictwo Macmillan, 2018, tablica)

Przebieg lekcji:

- 1) Nauczyciel rozpoczyna zajęcia przez opowiedzenie krótkiej anegdoty w języku angielskim dotyczącej pewnego ucznia, który uczył się tylko dla ocen, świetnie zdawał egzaminy i zaraz zapominał nauczoną wiedzę. Według teorii neurodydaktycznych ważne jest aby nauczyciel od momentu wejścia do sali lekcyjnej miał pozytywne nastawienie do uczniów i dobry humor; dzięki temu następuje odzwierciedlenie jako nastroju u uczniów. Następnie nauczyciel pokazuje zabawny slajd i prosi uczniów do odniesienia się do niego w połączeniu ze wspomnianą wcześniej anegdotą. (załącznik nr 1) (W przypadku braku projektora, nauczyciel może pokazać wydrukowane i powiększone wcześniej zdjęcie lub zrezygnować z tego punktu. 5 min). Ostatni krok fazy pierwszej lekcji to przedstawienie celów lekcji. Jasno zarysowane cele lekcji zwiększają efektywność nauczania i gotowość uczniów do przyswajania danego materiału.
- 2) Nauczyciel dzieli klasę na grupy 3-4 osobowe losowo (poprzez dobór aby w grupie znalazły się osoby o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych). Uczniowie otrzymują zadanie podania 3 zalet i 3 wad sprawdzianów, testów i kartkówek w szkole. Wady zapisywane są na karteczkach czerwonych, zalety na zielonych. Uczniowie podzieleni są tak, aby w jednej grupie byli osoby mocne i słabsze językowo, aby w ten sposób umożliwić wzajemne uczenie się. W czasie pracy w grupach nauczyciel włącza w tle delikatną muzykę poważną; po pierwsze wpływa ona pozytywnie na procesy uczenia się, po drugie sprzyja bezstresowej atmosferze w klasie (stres zawsze działa demotywująco oraz negatywnie na proces przyswajania wiedzy) oraz zachęca uczniów do swobodnego (głośniejszego niż szept) wyrażania swoich myśli i spostrzeżeń. Następnie uczniowie podchodzą do tablicy i przyczepiają uzupełnione karteczki w dwóch kolumnach. Ważne aby karteczki były przyczepiane przez każdego członka grupy. W ten sposób uczniowie realizują swoje potrzeby psychomotoryczne. Nauczyciel wyznacza jedną osobę do przeczytania wad, a drugą zalet. Wspólnie dokonują podziału na kategorie, które wyłoniły się w ramach udzielonych wypowiedzi. Nauczyciel przekazuje informację zwrotną dla wszystkich grup,

dziękują za włożony trud i kreatywne myślenie, koncentrując się na komplementowaniu czynności a nie osób (jest to najprostszy i najbardziej efektywny sposób motywowania uczniów do pracy) (10 min)

- 3) Uczniowie pracują w parach. Każda z osób otrzymuje jeden tekst w języku angielskim. (załącznik nr 2) Uczeń ma za zadanie zaznajomić się ze swoim tekstem, a następnie streścić go prostymi słowami koledze/koleżance z pary. W tle stale słychać muzykę klasyczną. Do przełamywania barier językowych w mówieniu w języku obcym sprawdza się bardzo dobrze rozmowa z partnerem w grupach dwuosobowych. Nie wszyscy uczniowie zabierają chętnie głos w dyskusjach na forum klasy, ale większość zdecydowanie będzie miała mniej oporów do rozmowy z kolegą. Pary dobierane są w ten sposób, aby jedna z osób była bardziej zaawansowana i aktywna językowo a druga mniej. (10 min).
- 4) Uczniowie otwierają podręczniki, w których znajdują się dwie części tekstu wraz z 5 zadaniami wyboru. Praca indywidualna uczniów: każdy z uczniów zaznacza jedną z odpowiedzi po przeczytaniu tekstu. Po indywidualnym wykonaniu zadania, uczniowie porównują w parach swoje odpowiedzi. Jest to istotny element w analizie poprawności, pozwalający uczniom bezstresowo sprawdzić swoje odpowiedzi. Po tym etapie na forum sprawdzane są wszystkie odpowiedzi. Jeśli uczeń podaje błędną odpowiedź, nauczyciel nakłania go do jej uzasadnienia, przytoczenia odpowiednich fragmentów. Nie padają słowa „źle”, „to nie ta odpowiedź”, gdyż ważniejsze jest to, aby uczeń pokazał swój sposób myślenia i dochodzenia do odpowiedzi (nawet jeśli jest ona błędna), niż bezrefleksyjne podawanie odpowiedzi właściwej (przysłowiowe „strzelanie”). Za każdym razem, kiedy uczeń uzasadnia swoją odpowiedź, nauczyciel chwali jego sposób myślenia, kreatywność w podejściu do różnych rozwiązań itp. Cały tekst, oraz fragmenty uzasadniające, które podają uczniowie, wyświetlany jest jednocześnie na rzutniku multimedialnym dzięki podręcznikom on-line i wyróżniany kolorystycznie, aby dodatkowo zwizualizować daną informację (10 min).
- 5) Ostatni etap pracy to próba spojrzenia całościowo na tekst i sprawdzenia umiejętności zapamiętywania informacji przez uczniów. Każdy z uczniów zapisuje na karteczce jedno pytanie do tekstu w języku angielskim. Pytania mogą dotyczyć również słownictwa. Następnie nauczyciel losowo rozdaje zapisane pytania

wszystkim uczniom w klasie. Uczniowie szukają odpowiedzi na swoje jedno pytanie i zapisują ją z drugiej strony karteczki. Później czytają na głos pytania wraz z odpowiedziami. Autorzy pytań są odpowiedzialni za sprawdzanie poprawności odpowiedzi. Dzięki temu ćwiczeniu każdy z uczniów staje się ekspertem na obszarze tematycznym przez siebie wybranym. Wzmacnia to poczucie własnej wartości uczniów.

Ocenianie: kształtujące: nauczyciel przekazuje informację zwrotną dla całej klasy w odniesieniu do aktywności uczniów w czasie zajęć.

Praca domowa: *Uczniowie piszą krótką pracę (ok 100 słów) na podany temat: „School without tests – is it possible?”*

Ewaluacja lekcji: Na koniec lekcji nauczyciel zadaje 5 pytań: jeśli odpowiedź jest twierdząca, uczeń podnosi prawą rękę, jeśli przecząca, wstaje z krzesła.

Pytania:

- 1) Czy ogólnie podobała Ci się lekcja?
- 2) Czy teksty, z którymi pracowaliśmy, były dla Ciebie zrozumiałe?
- 3) Czy odpowiadało Ci tempo pracy?
- 4) Czy pozytywnie oceniasz swoje zaangażowanie na zajęciach?
- 5) Czy odpowiadała Ci atmosfera panująca w czasie lekcji?

Indywidualizacja na zajęciach:

- a) Zwracanie się imiennie do uczniów;
- b) Tempo pracy dostosowane do uczniów o różnym poziomie zaawansowania językowego;
- c) Zróżnicowane metody pracy: wzrokowa, słuchowa;
- d) Używanie różnych strategii motywowania: wymaganie od uczniów mniej zdolnych mniej niż od bardziej zdolnych;
- e) Udzielanie informacji zwrotnych uczniom.

Załącznik nr 1

“They call them standardized tests because being terrified to take them is the standard.”

Załącznik nr 2

Tekst 1

School, I am afraid, does not bring back good memories. Hardly, though, do I blame the teachers for my sense of failure and constant stress. On the contrary, they were sympathetic and did their utmost to push me through my final exams which I just about scraped through. I bet they suffered as much as I did, concentrating on the tasks in hand, thinking why on earth they were stuck with someone like me. They took advantage of a million ways of trying to make me get the hang of maths or physics, spent ages revising chemical formulas or explaining the structure of DNA to me. All in vain. Hard as I tried, I couldn't learn much. Perhaps I was even capable of learning things by heart, but I guess I couldn't be bothered to want to take in things I could not see the relevance of. All I dreamt of doing was dancing, thinking up new choreographies, and imagining myself on the stage of the Royal Opera House. Dancing was, after all, my consuming passion. So, as the teachers struggled to pass on some of their priceless knowledge, I was called a loser by many of my classmates, and I think my parents too, though they never said that straight to my face. In fact, they usually cheered me up when my work did not make the grade yet

again; still, I had the feeling I was a disappointment to them. As I said before, I don't put any blame on my teachers for all my school misery, it wasn't their fault. I was the system that was to blame, the way education works in this country, education that favours academically-minded students who are, by definition, better exam takers. Later on in life, when I got my first job with a dance group, it turned out that I was a creative, resourceful individual with great interpersonal skills and an ability to plan things and negotiate deals for my theatre. Why wasn't any of this discovered at my school? Why didn't anyone tell me what I was good at them? The teachers had no time, they had to prepare us for exams full of multiple choice tasks! I wasn't a failure, the system failed me.

Tekst 2

Experts maintain that test anxiety is one of the most serious issues schools over the world face. I agree. We live in a testing culture, where, on average, secondary school students take over 5-6 tests a week. While some learners are immune to stress associated with test-taking, up to 40% experiencesome from of tension ranging from mild to severe. Learners who are highly test-anxious experience enormous stress before and during the test which, it turn, affects their academic performance. From what I can see, students who suffer from test anxiety are easily distracted, have trouble understanding relatively simple instructions, and cannot recall relevant information. So, even though you study hard and seem prepared for the test, the tension you cannot control prevents you from completing the tasks well and within the time limit. People suffering from this condition talk of their minds going blank on different exam questions, This leads to frustration caused by the realisation that your poor performance does not stem from your lack of intellect or exam preparation byt from a stressful situation. Research also reveals that test anxiety may be caused by the fear of failure. This is especially true when previous test results were unsatisfactory, and you worry that you are going to let your parents or teachers down again. Test anxiety is believed to be something of a vicious circle as you realise the problem and think more about the stress and how to overcome it than about the exam requirements. Needless to say, both parents and teachers should be aware of this problem and help those who do worse because they simply cannot handle the stress.